

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/165/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2714205196
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Behranová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2714205196.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Behranovej a členiek senátu JUDr. Evy Barcajovej a Mgr. Renáty Gavalcovej v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia a.s., Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, proti žalovanej: O. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXX, o zaplatenie 2.082,27 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Skalica č.k. 7C/229/2014 - 49 zo dňa 11. novembra 2014 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti **p o t v r d z u j e .**

Žalovanej sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvého stupňa uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku sumu 1.367,60 eura s úrokom z omeškania vo výške 205,81 eura, s úrokom z omeškania 8,15% ročne zo sumy 1.367,60 eura od 18.08.2014 do zaplatenia. Vo zvyšku žalobu zamietol. Žalovanej uložil povinnosť aby do troch dní od právoplatnosti rozsudku zaplatila žalobcovi náhradu iných trov konania v sume 39,84 eura. Svoje rozhodnutie vecne odôvodnil tým, že žalobca sa svojou žalobou domáhal voči žalovanej zaplatenia 2.082,27 eura s príslušenstvom z titulu nesplateného úveru, čerpaného na základe úverovej zmluvy z 02. augusta 2011. Vykonaným dokazovaním súd prvého stupňa zistil, že žalobca uzatvoril so žalovanou úverovú zmluvu, na základe ktorej žalovanej poskytol úver v sume 2.000 eura a žalovaná sa zaviazala úver splácať po 79,05 eura po dobu 48 mesiacov vždy k 15. dňu v mesiaci. V zmluve sa ďalej dohodli na RPMN vo výške 35,2% až 37,3%, ročnej úrokovej sadzbe 30,09%, celková čiastka splatná spotrebiteľom bola vo výške 3.527,04 eura. Právny vzťah medzi účastníkmi súd prvého stupňa posudzoval podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v ďalšom texte „zákon č. 129/2010 Z.z.“) bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je takzvaný absolútny obchod podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka. Žalobca v konaní preukázal, že žalovaná vyčerpala úver v sume 2.000 eur a uhradila sumu 632,40 eura. Z obsahu úverovej zmluvy mal súd prvého stupňa preukázané, že žalobca ako veriteľ určil výšku mesačnej splátky len jednou sumou 79,05 eura bez jasnej a určitej špecifikácie, aká suma z toho pripadá na istinu, na úroky a iné poplatky. Nakoľko v zmluve neboli splnené základné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. je potrebné považovať úver za bezúročný. Žalovaná preukázateľne neuhradila z poskytnutého úveru sumu 1.367,60 eura, a to ani po zaslaní výzvy na splatenie celého druhu. Súd preto uložil žalovanej povinnosť zaplatiť práve túto sumu vo výške 1.367,60 eura spolu so zákonným úrokom z omeškania vo výške 8,15% ročne od 13.10.2012 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Právne svoje rozhodnutie súd prvého stupňa odôvodnil použitím ustanovení § 497, § 499, § 502 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 1, 2, § 9 ods. 2 písm. k), § 11 ods. 1 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z.z., § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, 2, 3, 5, § 517 ods. 1 § 563 Občianskeho zákonníka, čl. 3b. I Smernice č. 13/1993

Rady EHS. O trovách konania rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (v ďalšom texte „O.s.p.“), a pomerne rozdelil náhradu trov konania, keď ustálil pomerný úspech žalobcu vo výške 32 % a v tomto pomere mu priznal náhradu iných trov konania za zaplatený súdny poplatok.

Rozsudok súdu prvého stupňa v zamietajúcej časti napadol v zákonnej lehote odvolaním žalobca. Žiadal, aby odvolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie a vec vráti súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Namietal, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že úverová zmluva obsahuje všetky zákonom stanovené náležitosti, a preto nie je dôvodné priznávať len nezaplatenú istinu. Žalobca nikdy nepopieral skutočnosť, že ide o spotrebiteľský vzťah, vyplývajúci zo záväzkového vzťahu, predmetom ktorého je úverová zmluva medzi účastníkmi. Žalovaná podpísala predmetnú zmluvu na základe slobodnej vôle a podľa vlastného uváženia, preto žalobcovi pripadá bezpredmetné upozorňovať na to, že sa jedná o typovú zmluvu. Žalobca je presvedčený o tom, že predmetná zmluva o úvere neobsahuje žiadne neprijateľné podmienky, ktoré by spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach. Spotrebiteľ by mal za svoje rozhodnutia niesť dôsledky, mal by si byť vedomý svojich rozhodnutí a súd by ich mal rešpektovať.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadрила, samostatný odvolací návrh nepodala.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 201, 204 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je opravný prostriedok prípustný (§ 202 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania, (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je v odvolaní napadnutej časti vecne správny. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie vydal pomerom hlasov 3:0, t.j. jednohlasne (§ 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z.).

Odvolací súd vo veci rozhodol podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania tak, že rozsudok verejne vyhlásil, nakoľko vec bola ústne prejednaná pred súdom prvého stupňa a v odvolacom konaní nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nejedná sa o konanie, v ktorom by súd prvého stupňa rozhodol podľa § 115a bez nariadenia pojednávania a je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nejde ani o konanie vo veciach porušovania zásady rovnakého zaobchádzania a nariadenie pojednávania nevyžaduje ani dôležité verejný záujem.

Podľa ustanovenia § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie nároku žalobcu voči žalovanej na zaplatenie úrokov a poplatkov, keď súd prvého stupňa vyhodnotil úver, dojednaný účastníkmi zmluvou o úvere, za bezúročný a bez poplatkov v dôsledku absentovania zákonných náležitostí. Predmetom odvolacieho konania vymedzeným odvolacími dôvodmi žalobcu teda bolo vyriešiť otázku, či predmetná zmluva o úvere obsahuje zákonom predpísané náležitosti v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy. V konaní pritom nebolo sporné, že medzi účastníkmi bola uzavretá úverová zmluva, ktorá je svojím charakterom zmluvou spotrebiteľskou a spravuje sa normami slúžiacimi na ochranu spotrebiteľa, medzi inými i zákonom č. 129/2010 Z.z..

Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 písm. k) cit. zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) cit. zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

V zmysle ustanovenia § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka, právne úkony vyjadrené slovami treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom.

Z obsahu preskúmaného spisu odvolací súd zistil, že v úverovej zmluve uzavretej medzi účastníkmi dňa 02.08.2011 je uvedená výška úveru 2.000 eur, mesačná splátka 79,05 eura, počet splátok 48 a konečná výška úveru 3.527,04 eura. Posúdiac vyššie uvedený obsah zmluvy za použitia výkladu v zmysle citovaného ustanovenia § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka podľa citovaného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., odvolací súd dospel k rovnakému záveru ako súd prvého stupňa, že predmetná zmluva o úvere neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, splátka je uvedená jednou spoločnou sumou. Žalobca teda nie je oprávnený domáhať sa úrokov a poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z.). Správne preto súd prvého stupňa uzavrel, že žalobca bol oprávnený domáhať sa len istiny vo výške poskytnutého úveru, resp. rozdielu medzi poskytnutým a splateným úverom.

Súd prvého stupňa vo veci riadne zistil skutkový stav, výsledky vykonaného dokazovania vyhodnotil správne a vec posúdil správne aj po právnej stránke. Odvolacie námietky žalobcu sú nedôvodné.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny, a to aj v časti trov konania potvrdil.

V odvolacom konaní bola v plnom rozsahu úspešná žalovaná, v dôsledku čoho jej v zmysle ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 224 ods. 1 O.s.p. vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaná si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnila, neboli jej preto odvolacím súdom priznané.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.